

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΩΣ",

[Βιβλία διά ολογενετών και παιδία
καθόδην ως της Διεύθυνσης της Απεριτήσεως και
παλαιότυχα είς τη Γραφείον αφέται.]

Ο Αγροτικός Οἰκισκός υπό Σοφίας Δήμου μεταρριθμών, έκ του Γαλλικοῦ. Διηγματικόν, μετά 25 εικόνων, βραβεύθεν ύπο της Γαλλικῆς Ακαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 3,75. "Άδετον . . . δρ. 1,75.

Η Αγθούλα υπό Άρ. Π. Κουρτίδον μεταρριθμών μετά 25 εικόνων, βραβεύθεν ύπο της Γαλλικῆς Ακαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 3,75. "Άδετον . . . δρ. 1,75.

Βαΐταν Ζεράν υπό Σοφίας Δήμου μεταρριθμών μετά 25 εικόνων. Χρυσόδετον δρ. 3,75. "Άδετον . . . δρ. 1,75.

Εις τὴν Θάλασσαν! Ναυτικὸν Μυθιστόρημα κατὰ τὸν Μέην-Ρήδ, περιπτετῶδες, δελτικόν, διδακτικόν. Μετάρριθμος Άρ. Π. Κουρτίδον, μετά 25 εικόνων. Χρυσόδετον δρ. 3,75. "Άδετον . . . δρ. 1,75.

Τὸ Θύμα τοῦ Φθόνου υπό Π. Ι. Φέρμπου έξελληναθέν ύπο τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ André Laurié. Μυθιστόρια ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ἐν Ρωσίᾳ διαδαματιζομένη, μετά 20 εικόνων. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον . . . δρ. 1,75.

Οι Μαθηταὶ τοῦ Εὐθεδίου υπό Άρ. Π. Κουρτίδον μεταρριθμώντες. Επαγγώτατον καὶ διδακτικὸν διηγήματα. "Άδετον δρ. 1,75.

Η Μαρούσια υπό Π. Ι. Φέρμπου μεταρριθμών μετά 25 εικόνων. Χρυσόδετον δρ. 3,75. "Άδετον . . . δρ. 1,75.

Οι Μαθηταὶ τοῦ Εὐθεδίου υπό Άρ. Π. Κουρτίδον μεταρριθμώντες. Επαγγώτατον καὶ διδακτικὸν διηγήματα. "Άδετον δρ. 1,75.

Η Νίνα υπό Π. Ι. Φέρμπου έξελληναθένα. Αμερικανὸν μυθιστόρημα τῆς Λουίζης M. "Δλωτ, ἐν φιλοτεχνίᾳ ποιητής καὶ περιστῆς γάριτος ἔξιτορεται διπλικὸς βίος τῆς φρατός καὶ τὸν ἐπιτὰ έξαδέλφων της. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον . . . δρ. 1,75.

Παιδικοὶ Διάλογοι υπό Αἰμιλίου Εμαρμένου (Άρ. Π. Κουρτίδον), πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, Παρθεναγωγείων καὶ Νηπιαγωγείων. Μικροὶ σκηναὶ πρὸς παράστασιν, ἐν σχολικαῖς ή οἰκογενειακαῖς ἔργαις. Σειρὰ δύο, ἵστοι:

Σειρὰ πρώτη, περιέχουσα 13 διαλόγους, ἐπιτρέποντες καὶ ἐν Τουρκίᾳ. "Άδετον δρ. 1,20.

Σειρὰ δευτέρα, περιέχουσα 10 πατριωτικοὺς διαλόγους ἀπηγρευμένους ἐν Τουρκίᾳ. "Άδετον δρ. . . . δρ. 1,20.

Παιδικὸν πνεῦμα, συλλεγὲν υπὸ Ν. Π. Παπαδόπολον. Τρία τομίδαι, ὃν ἔκαστον περιέχει ύπερ τὰ 200 παιδικὰ πνεύματα ἐχοντα τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ διατύπωται φιλόδοτος καὶ εἰς τὴν μᾶλλον σκυθρωπὴν συναντοροφήν. Χρυσόδετον καὶ τὰ τρία τομίδαι ὁμοῦ δρ. 2,50. "Άδετον ἔκαστον τομίου δρ. 1,20.

Ο Πυρεοπώλης υπὸ Π. Ι. Φέρμπου έξελληναθέν ύπο τοῦ Γαλλικοῦ μετά 24 εικόνων. Θελητικότατον καὶ μορφωτικὸν τοῦ χορακτήρος καὶ τῆς καρδίας διηγήματα, βραβεύθεν ύπο τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον . . . δρ. 1,50.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

Τὸ θεοφόρον υπὸ Λ. Λαζαρίδην, λεπτὰ 50 λεπτὰ. "Άδετον δρ. 1,20.

<

καὶ δέκα ἔτι λεπτά, φωτισμὸν τῆς ἐθδο-
μάδος.

«Ωτε θὰ καθίσῃς πλέον ἐδῶ 'ς τὸν
τόπον μας, μικρὴ μου ; εἶπεν ἡ θεῖα
Φραγκίσκα μετὰ πρόστητος καὶ εὔμε-
νεσα.

— «Ἄν εἶναι δυνατόν.

— Θὰ εἶναι, ἀν θεῖης νὰ ἐργάζεσαι.

— Τοῦτο θέλω καὶ ἐγώ.

— Τὸ λοιπὸν θὰ πιτύγχης. Δὲς θὰ
μείνης πάντα 'ς τὰ πένηντα λεπτά, θὰ
φτάσῃς καὶ 'ς τὸ φράγκο καὶ 'ς τὰ δύο
ἀκόμα. «Ἄν ἀργότερα πάρης κανένα
καὶ δέργάτη που νὰ κερδίσῃ τρία φράγ-
κα, θὰ ἔχετε πέντε φράγκα τὴν ήμερα·
μ' αὐτὰ εἶναι κανεὶς πλούσιος... σὰν
δὲν πίνη, μόνο μακριὰ ἀπὸ τὸ πιοτό.

Εἶναι μεγάλη εὐτύχια πούδωκεν δὲ κύριος
Βουλουφράν δουλειὰ 'ς τὸν τόπο· δὲν
λέω εἶναι ἡ γῆ, ἀλλὰ ἡ γῆ δὲν μπορεῖ
νὰ θρέψῃ δούσις της γυρεύουν νὰ φάνε». «Ἐν ω̄ δὲ ἡ γρατὰ τροφὸς ἀπήγγειλε
τὸ μάθημα τοῦτο μετὰ ἐπισημότητος
καὶ αὐθεντίας γυναικὸς συνηθισμένης νὰ
σέβωνται τοὺς λόγους της, ἡ Τριαντα-
φυλλιὰ ἐλάμβανε δέμα λευκὸν ἐκ τίνος
ἱματιοθήκης, ἡ δὲ Πετρίνα ἡτις ἀκροω-
μένη παρηκολούθει αὐτὴν διὰ τοῦ ὄφθαλ-
μοῦ, παρετήρει δὲι αἱ σινδόνες ἀξη-
πτέτηκεν τὸν προστύχον κατρί-
νης δύνης πρὸς περιτύλιξιν δεμάτων
ἀλλὰ ἀπὸ τοσούτου χρόνου δὲν κατεκλί-
νετο πλέον ἐπὶ σινδόνων, ὥστε ὥρειλε
νὰ θεωρῇ ἔτι ἐσυτὴν εὐτύχη διότι εἶχεν
ἐκείνας, καὶ ἂν ἡσαν τραχεῖται. Ἡ
Ρουκερὴ ἡτις περιστερούσα οὐδέποτε
ἔδωκάν εἰς καίνην, οὐδὲ διενόθη καν
νά τη παράσχη τὴν τέφιν ταύτην, πολὺ^{δὲ}
πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς Γαλλίαν
αἱ σινδόνες τοῦ ἀμάξιου των, πλὴν τῶν
χρησιμευούσων εἰς τὴν μητέρα, εἴχον
πωληθῆ ἡ ἐξηρανίσθησαν εἰς ράκη.

«Ἐλαβε τὸ ἡμισυ τοῦ δέματος καὶ
παρακολούθουσα τὴν Τριανταφυλλιὰ
διῆλθε μετ' αὐτῆς τὴν αὐλήν, ἐν ἡ εἰκο-
στὸς ἐργατῶν, ἀνδρῶν γυναικῶν παιδίων,
ἐκάθηντο ἐπὶ κορμῶν δένδρων, καὶ ἐπὶ
λίθων ἀναμένοντες τὴν ὥραν τοῦ μπνου,
συνδιαλεγόμενοι καὶ κατεύζοντες.

Πᾶσι πάντες οὗτοι οἱ ἀνθρώποι ἡδύ-
ναντο νὰ κατοικῶσιν ἵνα τὴν παλαιῆς οἰκία
ἡτις δὲν ἡτο μεγάλη;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπήντησεν
ἡ θεῖα τοῦ ὑπερώφου, δὲ η Τριανταφυ-
λλιὰ ἀνηψει μικρὸν αηρίον ὑπάρχον ὅπι-
σθεν πλέγματος ἐκ σύρματος σιδηροῦ.
Ἐγτὸς χώρου μήκους μὲν ἔξι μέτρων
πλάτους δὲ ὀλίγον τι πλείσιον τῶν τριῶν,
ἔξι κλῖναι ἡσαν παρατεγμέναι παρὰ
διάφραγμα, ἡ δὲ μεταξὺ αὐτῶν δίοδος
ἡτο μόλις ἔνος μέτρου. Ἐξ λοιπὸν ψυ-
χαὶ ὥρειλον γὰ διανυκτερεύσωσιν ἐκεῖ
ἐνθα διπήρηχε χώρος μόλις διὰ δύο· δένειν
εἰ καὶ ὑπῆρχεν ἀνοικτὸν μικρὸν παρά-
θυρον ἐν τῷ ἀπέναντι τῆς εἰσόδου το-

χω, ἀνέπυες τις δύμας εὐθὺς ἀπὸ τῆς
θύρας διμήνην τίνα δριμεῖται καὶ θερμὴν
ἥτις ἔπικες τὴν Πετρίναν, ἀλλὰ δὲν ἐ-
έταλμησε νὰ εἴπῃ παρατήρησιν τίνα.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Τριανταφυλλιὰ γελῶσα
ἔλεγε:

«Θά σου φάνεται λιγάκι στενόχωρο!»

Η Πετρίνα ἡρκέσθη νὰ ἀπαντήσῃ :

«Λιγάκι.

— Εἴκοσι λεπτῶν, δὲν εἶναι τῆς δραχμῆς.

— Βεβαίωτα.

— Οπωσδήποτε τὸ δωμάτιον τοῦτο τὸ
λίαν σκιαρὸν ἡτο πολὺ προτιμότερον
τῶν δασῶν καὶ τῶν ἀγρῶν. Ἐπειδὴ δὲ
εἶχεν ὑπομείνη τὴν ὄσμην τοῦ παρα-
πήγματος τοῦ Ἀλατοσπύρου, ἡθελεν
ὑπομείνη καὶ ταύτην ἀναμειδόλως.

«Νά τὸ κρεβάτι σου, εἶπεν ἡ Τριαν-

ταφυλλιὰ δεκτεύοντα αὐτῆς τὴν πρὸ τοῦ
παραθύρου κλίνην.

Τὸ οὕτω δὴ ὑπὸ τῆς Τριανταφυλλιᾶς
ὑνομάχουμενον κρεβάτι ἡτο ἀχυρόστρωμα
κείμενον ἐπὶ τεσσάρων ποδῶν τηνωμένων
διὰ δύο σανίδων καὶ ἀλλων ἐγκαρπίων·
σάκκος ἐπειχε τόπον προσκεφαλάσσου.

«Βέρεις ἡ φτέρη εἶναι τώρα κοντὰ
κομμένη, εἶπεν ἡ Τριανταφυλλιά. Δὲν
μάθημα τοῦτο μεταξύ της πολλαῖς σε-
καρετῆρες διασφορίας ἢ λόγους ὀργῆς.
Ταῦτα δὲ πάντα ἐστέρεφοντο κατὰ τῆς ο-
κοδεσποινῆς τοῦ ὑπερώφου.

«Μωρὰ χαρὰ 'ς τὴν ποντικότρουπα-

— «Οπου νάγε θὰ βάλῃ καὶ ἄλλη
κρεβάτια.

— Μὰ τότες δὰ καὶ ἐγὼ δέ σου κά-
θουμ' ἐδωδά μέσα.

— Καὶ δέ μου λές ποῦ ἀλλοῦ θὰ π-
νὰ βρῆς καλλιώτερα.

— Καὶ αἱ ἀναφωνήσεις διεσταυροῦντο·
ἐπιτούτος τέλος, δὲ αἱ δύο πρῶται συνο-
διαι κατεκλίσθησαν, ἀποκατεστήθησαν
τάξις, καὶ μετ' οὐ πολὺ πάσαι αἱ κλῖναι
κατελήφθησαν πλὴν μᾶς.

— Άλλὰ δὲν ἐπεισαν διὰ τοῦτο καὶ αἱ
συνδιαλεξίες, μάνον δὲ ἐστράφησαν πε-
ᾶλλα τινά. 'Αφ' οὐ ἐλέγθη πάντα
τοῦτο δὲν ἐφημόρευε εἰς τὴν Πετρίνην,
τῇ ἡρκει τὸ κρεβάτιον τὸ παρά τοὺς πό-
δας τῆς κλίνης της.

— Οὐδὲς μέ καλούς ἀνθρώπους, εἶ-

πεν ἡ Τριανταφυλλιά· ἀλλ' η Κουρούνα

μιλῇ τὴν νύκτα θὰ εἶναι πολὺ πικρόν,

σύ μὴ την ἀκούσει, εἶναι λιγάκι πολυλογοῦ.

Αὔριον σηκώνεσαι μᾶλις μὲ τές ἀλλες

καὶ θά σου εἰπῶ ἐγὼ τι πρέπει νὰ κά-
νης για νὰ μπῆς 'ς τὴν δουλειά. Καλὴ

νύκτα.

— Καὶ ἔλεγες καὶ σ' εὐχαριστῶ.

— Καὶ ποιός σ' ἐμποδίζει;

— Η Κουρούνα δὲν ἡρθεῖ ἀκόμα.

— Τώρα δὲ τὴν είδα.

— Ήτανε πάλι;

— Σ τὰ γιωμάτα;

— Τόσο που νὰ μὴ 'μπορῇ ν' ἀναιδῆ
πού σκάλα;

— Αὐτὸς δὰ πιὰ δέν το ἔσωρ.

— Τί λέτε; κλειδόνομε;

— Θὰ κάνῃ τὸν πόσμο ἄνω κάτω.

— Θάγωμε πάλι τὰ καλὰ τῆς περα-
μένης Κυριακῆς.

— Καὶ χειρότερα τοσας.

— Τὴν στιγμὴν ταύτην ἡρκέσθη ἐν τῇ
μίμα κιθαρίσιος πλήν μιᾶς.

— Τὸ τέλος τοῦ παραστάτην περι-
πέπλου, τοῦ καταλάθητον περιπέπλου.

— Καὶ χειρότερα τοσας.

— Τὸ τέλος τοῦ παραστάτην περι-
πέπλου περιπέπλου.

— Καὶ χειρότερα τοσας.

ΣΟΦΙΑ. — 'Επι τέλους θὰ ιδῆτε ἄντες διασκεδαστικὸν γὰρ ὑπηρετὴ κανεὶς κάποιον που ἔχει τέτοιας ιδιοτροπίας. Δὲν πρέπει, λέγει, τὰ παιδιά γὰρ ἐγγίζουν τὰς μηχανὲς αὐτὲς τῆς μουσικῆς!

ΜΙΝΩΣ, γελῶν. — "Ω, ω, μηχανὲς τῆς μουσικῆς!"

ΚΥΡΙΑ ΕΛΠΙΝΙΚΗ, σύδερως. — Τὰ παιδιά μου θὰ σέβωνται τὰς δρέσεις τοῦ θείου των καὶ θὰ μάθουν γάραπον δι' αὐτὸς ἀγαπᾶ. Καὶ σένα, κόρη μου, σου εὔχομαι γὰρ εἰρής καμμιὰ φορὰ ἄλλον κύριον, τόσον καλὸν δυσον εἶναι δι' αὐτὸς γένος σου.

ΣΟΦΙΑ. — "Ιως ἔχει δίκαιον γάρ κυρία... Μὰ κάποτε χάνω τὴν υπομονή μου καὶ τότε με τρώγει γάρ γλωσσά μου... Δὲν εἴραι δύως κακά... Μὰ πρέπει

"Παρεπήρησε τὸν Κλέφτην καθήμενον πάρα τῷ τραπέζῳ καὶ ἐπανέλουθοῦντα τὴν ἀνάγνωσιν" (Σελ. 121, στήλ. α')

γὰρ κάμωμε γρήγορα, ἀκούω τὸν κύριον γάραπανην τὴν σκάλα... [Έξερχονται διὰ τῆς μάς θύρας, δι' οὗ εἰρχεται διὰ τῆς ἀλλῆς].

ΣΚΗΝΗ Γ'

Οἱ αὐτοὶ, δι' ΘΕΙΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ.

Ο ΘΕΙΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ, [ἀποθέτει τὸ κάνιστρον πληρες φιαλῶν καὶ παρατηρεῖ τὴν ἐπιγραφὴν μιᾶς φιάλης]. — Να μία φιάλη κουμανταρία που θὰ κάμη τὰ στομάχια τῶν μουσικηρῶν μου ν' ἀπορήσουν· ἐνόμιζα πως εἴχαν τελειώση, καὶ εἴμαι κακευχαριστημένος που εὐρήκα μία. [Τὴν θέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης]. Εδῶ κοντὰ στὸν άπανέρχονται ἄνευ τῶν διδούπορικῶν τῶν σκευῶν· δι' θεῖος τρέχει εἰς προύπαντησιν τῆς ἀνεψιᾶς καὶ τῇ προσφέρει τὸν βραχίονά του.]

Αγαπητὴ μου ἀνεψιά, ἀς καθησωμεῖς τὸ τραπέζι. Πάρε τὴ θέσι τῆς οἰκοκυρᾶς τοῦ σπιτιοῦ που εἶναι ἀπέγαντί μου. Παιδιά μου, καθήσετε δύο ἀπὸ δεξιὰ καὶ δύο ἀπὸ ἀριστερά. Τὸ ταξεῖδι θὰ σας ἀκούσετε, καθὼς φαίνεται, τὴν ὥρεξιν.

[Η Σοφία εἰσέρχεται φέρουσα τὴν σουπιέραν· εἰ-

φία, σοῦ συνιστῶ καὶ πάλιν γὰρ φροντίσος διὰ τὰ ὄργανά μου· ἐπιθεώρησέ τα ἄλλην μίαν φορὰν πρὶν πάμε εἰς τὴν αἴθουσαν... Νὰ μὴν ἀφήσῃς οὐτε ἔνα σπυρὶ σκόνη ἐπάνω... Άκοδες;

ΣΟΦΙΑ. — Ναί, Κύριε. [Κατ' ίδειν] "Αχ, αὐτὴ γάρ ἡ ἀναθεματισμένη σκόνη."

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. — Θείε, ἔγω ταῖς πιάνο, διπλαὶς καὶ αἱ ἀδελφαὶ μου διὰ Κίμων παῖδεις θεῖοι!

ΘΕΙΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ. — "Οχι, οχι, καλὰ εἴμαι ἔτσι. [Διανέμει σοῦπαν εἰς τὸ πινάκια, τὰ δόπια ἡ Σοφία θέτει διάλιγον κατ' ὄργανον ἐνώπιον ἑκάστου. Τὸ κανάριον ἀρχίζει ἔξαρνα γὰρ καλαδῆ]. — Τὴν φωνὴν αὐτοῦ μιμεῖται κάποιος εἰς τὰ παρασκήνια.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ. — "Ω, τί καλά που τραγουδεῖς τὸ κανάρι σας, θεῖε μου!"

ΘΕΙΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ, κατευχαριστημένος. — Εἶδες, τί ωραῖα που καλαδεῖ; "Ενα πράγμα δύμως δὲν ξέρεις, πῶς εἰμπορεῖ κανεῖς νά του μάθη διαφόρους σκοπούς μὲν ἔνα μηχρὸν αὐλό: Θά σου δείξω γὰρ ιδῆς πῶς παιζω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ. — "Επεται τὸ τέλος]"

ΣΟΦΙΑ ΔΗΜΟΥ

ΤΟ ΔΕΝΔΡΑΚΙ

Μίχη φοράν ἔνα δενδράκι εἶδεν ἔνα γωρικόν, δι' ὅποιος διήρχετο μὲ τὸν πέλεκύν του πλησίον τοῦ δάσους, καὶ τῷ εἶπεν:

"Ακουσε τὴν παράληθεν μου. Κόψε αὐτὸς τὸ δάσος που εἶναι κοντά μου καὶ δεν τοῦ ἀφίνει γὰρ μεγαλώσω, οὔτε να φανῶ τι εἴμαι· αἱ ρίζαι μου εὐρίσκουν ἐμπόδιον καὶ δὲν εἰμποροῦν γὰρ προχωρησούν, καὶ τὸ ἀφράκι μόλις καὶ μετὰ διαστήματος γάρ θροσίσῃ τὰ φύλλα μου. Αν, δέν μ' ἐμπόδιζαν νά μεγαλώσω, δηλαὶ γάρα θά με ἐθαύμασε· ἀλλὰ τώρα εἴμαι ἀδύνατον καὶ μετ' ὄργανον δὲ ξηρανθῶ.

Ο γωρικὸς καταβιβάζει τὸν πέλεκύν του καὶ κόπτει τὰ δένδρα. Τὸ δέδφος τριγύρω καλύπτεται μὲ κορμούς καὶ μὲ φύλλα. Μόνον τὸ δενδράκι μένει ὄρθιον καὶ ὑπερήφανον. Αλλά ὁ θρίαμβός του δὲν διαρκεῖ πολὺ· δηλαὶς το κατακαΐει, γάρ θρογή το κυττάρη, δὲ ἀνεμος ἐπὶ τέλους το ρίπτει.

"Αχ! τί λέγεις εἰς δόξις, σὺ πταίσεις διὰ τὸ πάθημά σου· ἀντὶ εἰχεις ως προφύλαγμά σου τὸ δάσος, οὔτε τὴν ζεστὴν οὔτε τὸν ἀνεμον· θὰ ἐξηραίνοντο σὺ θὰ μφωνες τὴν κορυφὴν σου· θὰ ἐσχυρὸν καὶ δὲν θὰ σε ἔσπανεν ἡ καταγείς. Σὺ πταίσεις διὰ τὴν καταστροφὴν σου.

[Η Σοφία εἰσέρχεται ἔκ τῶν χειρῶν τῆς ἀνεψιᾶς καὶ τῇ προσφέρει τὸν βραχίονά του.]

Σοφία, κατ' ίδειν. — Τ' ἀρχίζει πάλιν! Τί οἰκογένεια, Θείε μου! Τί οἰκογένεια! [Σκύπτει νά μαζεύσῃ τὰ συντρίμματα] Εγλίστρησαν!

ΘΕΙΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ, μετὰ πολλῆς ησυχίας.

— Δὲν εἴναι τίποτε, κόρη μου, δὲν εἴναι τίποτε. Φθάνει που δὲν ἔκτυπησες Σο-

Η ΑΓΕΛΑΔΑ

Μοῦ καὶ μοῦ γάρ αγελάδα τρώγει χόρτα τὸν διακάδα, βότανα μικρά, μεγάλα, γάρ νά καταΐθαση γάλα,

Νά το κάμουνε τυράκι, νά το κάμουν βουτυράκι, νά μου βάλουν μέσος τὸ πιάτο νά μ' ποῦν: « δρίστε, φάτο! »

Γ. Μ. ΒΙΖΥΝΟΣ
[Ἐξ ἀνεκδότου συλλογῆς]

Τί φηλά που πάγω! Σύ δὲν μπορεῖς!

Ο Αλκιβιάδης βλέπει τί κάμνει ὁ αρραγγελίαν, γάρ φανή ὁρέλιμος, γάρ χατζέλφος του, ἀλλὰ δέν τον θαυμάζει εἰς δύλα. Σκέπτεται διὰ τὸν οἰκογενετικὸν φίλους που ἔρχονται εἰς ἀπόσκεψιν καὶ νὰ μὴ φεύγῃ ὁ ἀνόητος, γάρ εἶναι πρώτος διὰ τὸ μηδίγον, ἀλλὰ τὸ ἔκαμνεν διάλιγη γάρ δώσῃ τὰ πικιγνύδια του εἰς τὸν μικρότερον ἀδελφόν, γάρ βοηθή τὴν ἀδελφήν του διὰ τὸν σηκώνη πολὺ βάρος,

Καὶ ἔγω συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Αλκιβιάδου. Ο Αντωνάκης δὲν εἶναι καλὸς ἀδελφός, δέν ἔχειρει τί θὰ βάλη μόνον εἰς τὰ μηδένατα.

Μόνον τοιουτορόπιος ἀποδειχύει καθαρήματα, πρώτος διὰ τὸν φωνάγη τὸ μηδένατον εἰς τὰ εὐάρεστα.

ΥΠΑΓΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΩΣ Ο ΣΤΑΘΗΣ ΕΜΑΘΕ ΝΑ ΜΕΤΡΑ ΕΩΣ ΤΑ ΔΕΚΑ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

(Συνέχεια καὶ τέλος · τὸ σελ. 117)

"Αχ! ἄν τα ἔβλεπαν τὰ παιδιά ἐκένα διπάτερας των γάρ μητέρας των θά τα ἐμάλωναν πολύ, πολὺ τὰ εἶχεν ἀπαγορεύση γάρ εἶμανενεις βάρκες γάρ ν' ἀναβαίνουν εἰς σχεδίας.

Εἰμποροῦν γάρ πινγούν. Τί παρήκοα παιδία!

Άλλα ἔξαρνα ἀπὸ μακριὰς ἀκούεται: Δίγκ! Δίγκ! Δίγκ!

Τότε ὅλοι οι μικροὶ πηδοῦν γρήγορα ἀπὸ τὴ σχεδία καὶ τρέχουν, τρέχουν.

Εκείνη τὴ στιγμὴ ἔρχεται καὶ ὁ Βάσος· καὶ τότε λέγει μὲ τὸν νοῦν του ὁ Στάθης:

— Στάθης, Παύλος, Γιάννης, Πάνος, Μήτσος, Νιόνιος, Πέτρος, Νίκος, Βάσος· ἔνα, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε, ἔξι, ἑπτά, οκτώ, ἐννέα. Εἶμεθα ἐννέα.

Καὶ τρέχει τόσο πολὺ ὁ μικρὸς Στάθης, που ξεπερνᾷ τὸν συντρόφους του καὶ δὲν φαίνεται πλειά.

Φθάνει πρώτος εἰς τὸ σχολεῖο καὶ εὐρίσκει τὸν διδάσκαλόν που κυττάρη, κυττάρη τὸν κώδωνα μὲ δέλη τον δύναμιν, καὶ ὁ μικρὸς Στάθης λέγει·

— Στάθης, Παύλος, Γιάννης, Πάνος, Μήτσος, Νιόνιος, Πέτρος, Νίκος, Βάσος, ἐννέα καὶ ὁ Δάσκαλος δέκα.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἔμαθεν ὁ Στάθης γάρ μετρῆσεν τὰ δέκα·

όποιος στέλλεις εξ Ἀθηνῶν τὰς λύσεις του χωρίς τὴν ύπογραφήν του; Νομίζει διτὶ εἶμαι μάντις; Καὶ νὰ ἴστο ὁ μονὸς! ἔχει καὶ τόσοι ἄλλοι τῶν ὅποιων τὰς λύσεις ρίπτω εἰς τὸ καλάθι, διότι λησμονοῦν νὰ γράψουν τὸ ὄνορά των! Οὐτέτορον ἀφρόμενοι, καλοὶ μου φίλοι, ἢν θέλετε νὰ μὴ πηγαδίουν χαρένοι οἱ κόποι των.

Τώρα εἶσαι εντελῶς καλά, Εὐαίσθητος Καρδία;

Κ' ἐτοῦ. Διάττω τὸ Αστήρι, ἐδιάβασα μετ' ἀνερχόστου χαρᾶς τὴν προτηνού σου ἐπιστολὴν καὶ περιένω καὶ ἄλλα.

Ἄλλεις ήπορουν πῶς δὲν μου γράφεις, Ὡραία Κέρκυρα, ἀλλ' ἀφ' οὐσ' ἐμπόδιαν τὰ μαθήματα, ἐγγέται τὸ πρᾶγμα. Στέλλεις μου πνευματικάς ἀσκήσεις καὶ δος εἶνε καλαὶ φέλη η σειρά των νὰ δημοσιευθοῦ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 22 Μαΐου ἐ. ἔ.

347. Λεξιγραφος.

Τὸ πρῶτον εἶνε πρόθεσις, λόγος τὸ δεύτερον μου καὶ ἥρως τις τοῦ Τροικοῦ εἶνε τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φιλέργου Χειλίδου.

348. Στοιχειόγραφος.

Εἶμαι νύμπη τῆς θαλάσσης.

“Ηρωεί γίνομ’ ἐν τῷ ἀνα-

“Αν τὸ πρῶτον ἀποπάσσῃς

Τοῦ ὄντος τοὺς μου γράμματα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

349. Αδενγρά.

Εἶμαι βασιλεὺς τῆς Σπάρτης,

πλὴν νὰ λέγω συνθήκω:

“Βασιλεὺς εἰμὶ τῶν ζώων

ἢ τὴν σκοτικὰ φωτὶσω”.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ τῆς Μιτούλης.

350. Αλενγμα.

Εἰς βροτιών χορούν καὶ εἰς βοσκοῦ ἐπίστρεψε μὲν όρθρος, ἀναγνώστα μου, ὃν με ἀναζητήσης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ορφείου.

351. Μωσαῖκόν.

Ο Θουκυδίδης, Πίναρος, ὁ Κέρφος καὶ ὁ Κλέων ἡ Τρώη, ἡ περίστροφος, ὁ Πλάτων καὶ ὁ Νέρων Μᾶς δίδουν τὰ συστατικὰ ὡς δρώμα ἀνθέων. Ρήτορα νάναστήσωμεν ἐκ τῶν πολὺ ἀρχαῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χρυσολίδου.

352. Αστήρ.

+ + + + Νάντικατας αθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων, ὃντε ν' ἀναγινώσκεται ὄρθιοντος πρωτεύοντα σημαχίας τῆς Ν. Αμερικῆς, καθέτως ζῷον, καὶ διαγνώνιος θαλάσσης σινοῖς καὶ πτηνῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εσπερίου.

353. Λογοπαίγνιον.

Μὲ τὴν ἀλήθειαν ἡ μὲ τὸ φύδος εἶχε περιστέραν σχέσιν ὁ Ἀλῆ Παστᾶς;

Ἐστάλη ὑπὸ Αρχιμήδους τοῦ Μαθηματικοῦ.

354-356. Κεκρυμμένα ὄντα στοιχεῖα.

—2 Αἱ ὄντες καὶ ἔργα λόγω τὸ πάλαι ὑπὸ Σκυθῶν ἐνέμοντο.

3. Κίμων ὁ στρατηγὸς οὗτος τοῦ Μιλτιάδου ἦτο.

Ἐστάλη ὑπὸ Θρασύδουλου Θ. Ζειτούλου.

357-358. Μεταμορφώσεις.

1. Ο φόβος διὰ 5 μεταμορφ. νὰ γίνη τρόμος.

2. Ο λευκός διὰ 9 μεταμορφ. νὰ γίνη μέλας.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ανδρέου Στρατιώτου.

— Tὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὑδεῖαν πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐδόπτην τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκομεριδῶν, συναλλαγματικῶν ἐγκόδιον συστημάτων παντὸς Κράτους.

Παράπονα περὶ μὴ λήψεων φύλλων γνόμωνα μετὰ παρίστασιν δικαιονθάρευτον τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς εἰδούσεως των εἰσιν ἀπαράδεκτα.

359-363. Μαγικὸν γράμμα.

Δι' ἀνταλαγῆς ἔνος οἰουδηποτε γράμματος ἐκκόστης τῶν κάπων: λέξεων μετ' ἄλλων δύο, πάντα τῶν τοῦτον αὐτῶν, νὰ σχηματισθῶσιν ἄλλαι λησμονοῦν νὰ γράψουν τὸ ὄνορά των! Οὐτέτορον ἀφρόμενοι, καλοὶ μου φίλοι, ἢν θέλετε νὰ μὴ πηγαδίουν χαρένοι οἱ κόποι των.

Μόρα, αἴρω, ἵμας, ἥρια, ἔδρα, ὄπαλος, κροτῶ. Βοτάνη ὑπὸ Παναγιώτου Π. Παπαϊων.

364. Συλλαβικὴ ἀκροστική.

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα πόλεως τῆς Ἑλλάδος.

1. Ζώνη. 2. Ἀρχαῖος βασιλεὺς, 3. Ποταμός.

365. Συλλαβικὴ ἀκροστική.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα πόλεως τῆς Ἑλλάδος.

1. Ζώνη. 2. Ἀρχαῖος βασιλεὺς, 3. Ποταμός.

366. Συλλαβικὴ ἀκροστική.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα πόλεως τῆς Ἑλλάδος.

1. Ζώνη. 2. Ἀρχαῖος βασιλεὺς, 3. Ποταμός.

367. Συλλαβικὴ ἀκροστική.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα πόλεως τῆς Ἑλλάδος.

1. Ζώνη. 2. Ἀρχαῖος βασιλεὺς, 3. Ποταμός.

368. Μεσοστική.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου στρατηγοῦ.

1. Ἀρχαῖος ἥρως. 2. Νῆσος τοῦ Αἴγαίου.

3. Σχῆμα γεωμετρικόν. 4. Πόλις Ἑλληνική,

5. Θεά τῆς Μυθολογίας. 6. Περιστήκη. 7. Κόλπος τῆς Ἑλλάδος.

369. Ελληνοσύμφωνον.

ν—τ—πλυ—ς—ζ—μ—φρονς—τ—πλρχ, σ—λμν—τχ—θ—θτθθ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ελιάω ιάδος; Παρθένου.

370. Φωνηγεντόλεπτον.

δυ—νης—χρτ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ελπίδος Κ. Αναστασίου.

371. Γρέφος.

ΑΥ ΜΜ — ΤΟ — ΤΟ

Ἐστάλη ὑπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

372. Αλενγμα.

Εἰς βροτιών χορούν καὶ εἰς βοσκοῦ ἐπίστρεψε μὲν όρθρος, ἀναγνώστα μου, ὃν με ἀναζητήσης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ορφείου.

373. Μωσαῖκόν.

Καισάρεια (Καισαρ., Υ). — 233. Βέλος, θύος.

234. Πάρος, λάρος. — 237. Η δασεία.

235. Κουτάλι με λούμπον. — 239. Ήλιος.

— 241. Α

240. ΑΡΗΣ Ε

ΡΗΜΑΙ Ι

ΗΜΑΡ ΔΑΕΡΤΗ Σ

ΣΑΡΑ ΙΟ

N

— 242. Ιουλιανὸς δι Παραβάτης, τὸ 363. —

243-245. 1. Πάρος, 2. Εύοια. 3. Μύκονος.

246-251. Η ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς συλλαβῆς καὶ, αἱ διὰ σχηματιζόμεναι λέξεις εἰνεῖ: κάμιλος, καρύα, κάδος, κακία, κατάρχη, Καλάραι. — 252-253. 1. Ιάσων, χαίρων, αἴρων, αἴρων, αἴρων, αἴρων, δλων, δλων, δσας, δσας, δσος, δλος, αἴλος, αἴλος, Αργος. — 254. ΒΕΛΓΙΟΝ (1. Τιβέτ. 2. Τιβέρις. 3. Ελλάς. 4. ΑρΓος. 5. Νήσοι. 6. Κάρδον). — 255. ΑΛΚΑΙΟΣ, ΚΑΛΑΜΑΙ (1. Ακταῖος. 2. Αλβράς, 3. Κλεοπάτρα, 4. Αλφρόν, 5. Ιμβρός. 6. ΟΑσις. 7. Σίτοι.). — 256. “Οποὺ δὲν πίπτει λόγος πίπτει ράδος.” — 257. Ούκ εν τῷ πολλῷ τὸ εῦ, ἀλλ' ἐν τῷ πολλῷ τὸ πάθος. — 258. “Ο κακοῖς διμιῶν ὑπο-

τομίον.” — 259. Δεκατηνὸς ἀπό την Αργοναύτην.

374-376. Κεκρυμμένα ὄντα στοιχεῖα.

1—2 Αἱ ὄντες καὶ ἔργα λόγω τὸ πάλαι ὑπὸ Σ